

[Lykketoft]

talafkast skal beskattes, at vi skal begrænse eller afvikle fradraget for repræsentation og kigge på investeringsfondshenlæggelser og varelager nedskrivninger og i stedet bruge nogle flere penge på en aktiv erhvervspolitisk indsats, at vi skal afskaffe eller beskatte kursgevinster osv., sanere i fradragene i den personlige indkomstopgørelse og i det mindste begrænse rentefradraget til ens skatteværdi for alle. Så langt er vi jo enige; det er punkter, der går igen fra det socialdemokratiske skatteforslag.

Men SF går på nogle punkter videre: man vil have en obligatorisk virksomhedsbeskatning – det mener vi er en for stor bid i denne fase af samfundsudviklingen – og man vil totalt afskaffe rentefradraget for såkaldt privat gæld over 12 år. Det mener vi er en forkert politik. Det vil voldsomt skærpe udgifterne for de familier med jævne lønindkomster, der har købt ejerbolig sent og dyrt, og som i forvejen har en stor boligudgift til trods for deres skattebesparelse. Samtidig vil det på en ligeledes fordelingspolitisk forkert måde lette vilkårene for dem, der har fået høvlet gammel gæld ned af inflationen, at man på den anden side vil afvikle den skattemæssige lejeværdi.

Jeg har aldrig forstået den del af SFs tankegang. Den er ungdomsfjendsk, den vil tage fra nogle underprivilegerede på ejerboligmarkedet og give til nogle privilegerede på ejerboligmarkedet. Til alt held for SF sely undlader man at illustrere fordelingsvirkningerne af denne del af sit forslag, og det skinner mere eller mindre klart igennem, at SFs egne skatte-sagkyndige ingen tro har på rimeligheden af og bærekraften i den del af forslaget. Man har jo ikke lavet eksempler på virkningerne dér, man er kun gået til den del af rentefradragsomlægningen, vi er enige om: ens skatteværdi for alle.

I øvrigt vil allerede omlægningen til en skatteværdi af alle rentefradrag blive en byrde for mange unge med studiegæld i modsætning til, hvad SF selv hævder. Da man i SFs forslag kun går op til 120.000 kr. i proportionalstrækket, vil mange ny- og færdiguddannede blive ramt i forhold til de nuværende regler ved en skærpelse af vilkårene, når de kommer ud af uddannelsesinstitutionerne med stor gæld. Dette i modsætning til socialdemokratiets forslag, hvor man går helt

op til 180.000 kr. med proportionalbeskatningen og derfor undgår, at der bliver nogen forringelse af vilkårene for den del af dem, der har store rentefradrag.

Derfor må SF, hvis deres tankegang skal hænge sammen, allerede i deres første fase af forslaget bruge betydelige beløb på gældssanering blot for at holde de færdiguddannede og gældsramte skadesløse, og det tager selvfølgelig noget af provenuet. Det har man ikke taget højde for, ligesom har man ikke taget højde for, at man givetvis også ville blive nødt til at lave gældssanering for mange lønmodtagerfamilier i ejerboligerne – det vil yderligere dræne provenuet.

I forvejen kan jeg ikke se, at kassen stemmer. Efter min umiddelbare vurdering mangler der ca. 4 mia kr., fordi SF i sin iver efter at få præsenteret et forslag, hvor man kan vise, at det kan lade sig gøre at give forholdsvis store skattelettelser til de lave indkomster, både har foreslået en stor forhøjelse af personfradraget og en nedsættelse af trækprocenterne på første trin. Det er jo en måde at gøre alle tilfreds på, men i virkeligheden er det sværere, og det må være et krav, at vi nu i skatteudvalget får disse regnestykker grundigt revideret, således at vi er helt sikre på, at ingen kommer til at deltage på et urealistisk agitatorisk grundlag i de kommende måneders skattepolitiske debat, og samtidig vil det være rimeligt, at vi klart får belyst de helt uheldige fordelingspolitiske virkninger af anden fase i SFs renteomlægningsforslag.

Når jeg har gjort disse væsentlige og kritiske bemærkninger, vil jeg selvfølgelig på ny understrege min glæde over alt det, vi er enige om, og som nu har fundet vej til SFs beslutningsforslag, og i øvrigt afslutningsvis sige, at også de løst formulerede tanker om en produktionsskat til aflastning af indkomstskatten engang i fremtiden er tankegods, som længe har kunnet findes også fra den socialdemokratiske side i debatten, men det er nok en drøftelse, der først tilhører de senere år i 1980'erne og alle årene i 1990'erne.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstres ordfører i denne sag, hr. Bernhard Baunsgaard, er desværre forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor på mit partis vegne komme med nogle enkelte betragtninger.